

¿RICS? QUI? (IV)

Germà Bel

(Publicat a *La Vanguardia*, 20 de Novembre de 2012)

Com cada any, la Fundación de las Cajas de Ahorro (Funcas) proporciona noves estimacions de riquesa regional i renda de les famílies, amb dades ajustades per poder de compra (ppa). Com ja he explicat altres vegades que en corregir pel nivell de preus a cada regió es mesura la capacitat de compra real de les famílies, no m'estendre avui en això. A continuació, i si veuen semblances amb articles anteriors en aquesta columna, veuen bé. Perquè la cosa es repeteix amb contumàcia. Cal destacar el (IV) del títol, que connecta amb articles del 22 de maig de 2008, 27 febrer de 2009, i 25 de febrer de 2011. Als lectors més cinèfils els evocarà *El Dia de la Marmota*.

Hi ha grans divergències de preus a Espanya? Sí, a Barcelona els preus superen en un 10% la mitjana espanyola; en l'altre extrem, a Las Palmas i Conca els preus són 15% més baixos que la mitjana. Per tant, el mateix poder de compra exigeix a Barcelona el 30% més de renda que a Las Palmas i Conca. Si sumem a aquest factor la gran intensitat de transferències fiscals, seguim trobant una resposta sorprenent i paradoxal a la qüestió: On són els rics?

Les estimacions de Funcas sobre creació de riquesa el 2010 revelen que Catalunya és la quarta regió en PIB per càpita (117% de la mitjana espanyola), després del País Basc, Madrid i Navarra. Però la renda familiar (ppa) a Catalunya és la novena!, per sota de País Basc, Navarra, Madrid, Castella i Lleó, Aragó, Cantàbria, Astúries i la Rioja. La renda ajustada de les famílies (ppa) catalanes segueix encara per sobre de la mitjana espanyola (al 101,3%), però continua el declivi observat en anys anteriors: per sota del 102,2% el 2009, i del 105% a meitat de dècada passada. Potser el 2012 ja estiguem en la mitjana o per sota d'ella.

El 2010 les famílies catalanes retenen com renda una part menor de la riquesa que han creat: la caiguda de gairebé 16 punts entre l'índex de Catalunya de creació de riquesa (PIB) i el de renda disponible real només s'assembla al de Madrid. En canvi, a Aragó, Castella i Lleó, Cantàbria i Astúries l'índex de renda fins i tot supera el del PIB (és a dir, solidaritat a l'inrevés, en estar per sobre de la mitjana espanyola). El País Basc, Navarra i la Rioja fan una contribució residual a la redistribució.

En resum, tot creant menys riquesa, les famílies de diverses regions tenen més poder de compra i nivell de vida real que les catalanes. La combinació d'impostos, subsidis i despesa central d'una banda, i el major nivell de preus a Catalunya de l'altra ho expliquen.

En saber d'aquestes coses, alguns solen atribuir les culpes a 'Madrid'. No estic d'acord; em sembla que la responsabilitat està a Catalunya. Per descomptat, no per les competències reguladores regionals, que són nul·les en la pràctica, particularment en polítiques regulatòries i tributàries relatives a la inflació. En la meua opinió és responsabilitat 'catalana' perquè està en mans dels ciutadans catalans decidir si aquest ha de seguir sent el curs de les coses, o no.